

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Ondřeje Mrákoty a Pavla Molka v právní věci žalobců: **a) RNDr. J. K., Ph.D., b) Spolek Nízký Jeseník**, Těšíkov 41, Šternberk, oba zast. advokátkou Mgr. Dominikou Kovaříkovou, Horní náměstí 365/7, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2021, čj. KUOK 112443/2021, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 16. 3. 2022, čj. 60 A 93/2021 - 56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci a) na náhradu nákladů řízení ve výši 2 780 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Dominiky Kovaříkové.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci b) na náhradu nákladů řízení ve výši 2 780 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Dominiky Kovaříkové.

Odůvodnění:

[1] V nynější věci jde o prokazování zástupčího oprávnění statutárního orgánu spolku ve správním řízení.

[2] Dne 11. 11. 2019 vydal Městský úřad Šternberk rozhodnutí, kterým dočasně umístil a povolil stavbu větrné elektrárny „*Větrný park Jívová*“. Proti rozhodnutí podal odvolání Spolek Nízký Jeseník [dále jen „spolek“ nebo „žalobce b)“], za nějž jako člen statutárního orgánu jednal žalobce a). Žalovaný odvolání vyhodnotil jako podané nikoli spolkem, ale výlučně žalobcem a) jako fyzickou osobou. Žalobce a) byl totiž podle údajů

ve spolkovém rejstříku a sbírce listin bývalým členem statutárního orgánu spolku, za spolek tedy již nebyl oprávněn jednat. Žalovaný uzavřel, že odvolání podané žalobcem a) jako fyzickou osobou je nepřipustné.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podali žalobci žalobu ke krajskému soudu. V žalobě namítali, že odvolání podal žalobce a) jako člen statutárního orgánu žalobce b). Žalobce a) byl do funkce statutárního orgánu spolku řádně zvolen, tomu pouze neodpovídaly údaje zveřejněné ve spolkovém rejstříku a sbírce listin. Funkce členů volených orgánů právnických osob však vzniká zvolením, nikoli až zápisem do veřejného rejstříku. Zápis má jen deklaratorní účinek. Jestliže snad žalovaný pochyboval o zástupčím oprávnění žalobce a), měl spolek vyzvat k odstranění nedostatků odvolání podle § 37 odst. 3 správního řádu. Žalobce a) sám žádné odvolání nepodal, přesto však o něm žalovaný rozhodoval. Krajský soud dal žalobcům za pravdu. Rozsudkem ze dne 16. 3. 2022 zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Rozsudek krajského soudu napadá žalovaný (stěžovatel) kasační stížností. V ní opouje, že by spolek měl v době podání odvolání usnášeníschopný statutární orgán. Podle jeho stanov trvalo funkční období statutárního orgánu jeden rok, tedy do 13. 12. 2016. Žalobce a) tedy ke dni podání odvolání nebyl oprávněn za spolek jednat. Stěžovatel správně vyhodnotil, že odvolání podal žalobce a) sám za sebe. Žalobce a) není ani vlastníkem sousedních nemovitostí, proto jeho odvolání bylo nepřipustné.

[5] Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalobci setrvali na svém názoru obsaženém v žalobě. S napadeným rozsudkem souhlasí, kasační stížnost tedy navrhli zamítnout jako nedůvodnou.

[6] Kasační stížnost skutečně důvodná není, jak NSS níže vysvětlí.

[7] Žalobce b) je spolek. Je tedy právnickou osobou. Ke dni podání odvolání se jeho vnitřní poměry řídily stanovami ze dne 13. 12. 2015. Podle nich byl statutárním orgánem tříčlenný výbor, který byl volen vždy na období jednoho roku. Každý člen výboru mohl za spolek jednat samostatně (vše čl. 9 stanov ze dne 13. 12. 2015).

[8] Stavební zákon neobsahuje úpravu jednání za právnickou osobu, použije se tedy správní řád. Podle § 30 odst. 1 správního řádu *jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona*. Zvláštním zákonem je zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Podle § 21 odst. 1 o. s. ř. *za právnickou osobu jedná člen statutárního orgánu; tvoří-li statutární orgán více osob, jedná za právnickou osobu předseda statutárního orgánu, popřípadě jeho člen, který tím byl pověřen*. Podle § 93 odst. 1 správního řádu se tato úprava aplikuje i na odvolací řízení.

[9] Odvolání bylo podáno 13. 12. 2019. K tomuto dni byl v jeho spolkovém rejstříku zapsán žalobce a) jako člen statutárního orgánu. Ve sbírce listin byly založeny stanovy ze dne 13. 12. 2015 a zápis z členské schůze z téhož dne. Podle zápisu z členské schůze byl žalobce a) zvolen členem statutárního orgánu na jeden rok, tedy pouze do 13. 12. 2016. Jiné dokumenty ve sbírce listin ke dni podání odvolání založeny nebyly. Ačkoli spolek údaje ve spolkovém rejstříku ani sbírce listin neaktualizoval, standardně fungoval. Jak

pokračování

následně (až několik měsíců po podání odvolání) doložil, v letech 2016 – 2019 pravidelně pořádal členské schůze, na kterých volil členy statutárního orgánu. Žalobce a) byl členem statutárního orgánu zvolen na každé členské schůzi (mj. na členské schůzi konané dne 23. 12. 2018), a to vždy na dobu jednoho roku.

[10] V oblasti veřejných rejstříků tradičně platí deklaratorní účinek zápisů, konstitutivní účinek představuje výjimky, které musí výslovně stanovit zákon (srov. např. § 503 odst. 2 věta druhá zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Zápis člena statutárního orgánu do spolkového rejstříku (v posuzovaném případě člena výboru spolku) má deklaratorní účinek. Samotná funkce vzniká již volbou, nikoli až následným zápisem do rejstříku (srov. přiměřeně usnesení NS ze dne 10. 9. 2019, sp. zn. 27 Cdo 5544/2017, body 28 a 29, které upozorňuje, že tento závěr platí dokonce i tehdy, pokud je volba samotná soudně zpochybněna: i v takovém případě je daná osoba členem statutárního orgánu, dokud případně soud nerozhodne o neplatnosti volby).

[11] Žalobce a) tedy byl ke dni podání odvolání za spolek oprávněn jednat, neboť dne 23. 12. 2018 byl na období jednoho roku (tedy včetně 11. 11. 2019, kdy bylo podáno odvolání) zvolen členem jeho statutárního orgánu. Pokud snad měl stěžovatel pochybnosti o zástupčím oprávnění žalobce a), měl postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu a celou věc si vyjasnit. Rozhodně nebyl oprávněn automaticky překvalifikovat odvolání na odvolání podané samostatně žalobcem a), *nota bene* pokud žalobce a) v předcházejícím řízení nikdy sám nevystupoval.

[12] Z obsahu spisu se počínání stěžovatele jeví jako notně účelové. Během řízení totiž stěžovatel o odvolání spolku již jednou rozhodoval. Rozhodnutím ze dne 3. 9. 2018 tomuto odvolání vyhověl a původní společné rozhodnutí o umístění a povolení stavby zrušil. V době podání tohoto odvolání (7. 9. 2017) již existoval uvedený rozpor mezi zápisem ve veřejném rejstříku a údaji ve sbírce listin. Stěžovatel to tehdy nijak neřešil, ačkoli se otázkou, zdali bylo odvolání podáno oprávněnou osobou, zabýval (s. 13 – 14 rozhodnutí o odvolání). Celé správní řízení tedy probíhalo podle stále stejného postupu, s kterým městský úřad ani stěžovatel původně neměli problém. Problém se zástupčím oprávněním se poprvé objevil až při podání druhého odvolání dne 13. 12. 2019. To však byl již čtvrtý úkon, který žalobce a) jako zástupce spolku během správního řízení od prosince 2016 učinil (srov. předcházející odvolání ze dne 7. 9. 2017, doplnění odvolání ze dne 26. 9. 2017, námitky ze dne 19. 6. 2019). Tím stěžovatel jednal v rozporu s legitimním očekáváním žalobců a porušil § 37 odst. 3 správního řádu a § 4 odst. 4 správního řádu, podle kterého správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

[13] NSS tedy právnímu názoru krajského soudu nemá co vytknout. Kasační stížnost není důvodná. NSS ji v souladu s § 110 odst. 1 poslední větou s. ř. s. zamítl.

[14] Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalobci naopak úspěch měli, náhrada nákladů řízení jim proto náleží. Náklady řízení spočívají v odměně advokátky za jeden úkon právní služby - sepsání vyjádření ke kasační stížnosti. Protože jde o společný úkon při zastupování dvou nebo více osob, náleží advokátce za každou takto zastupovanou osobu mimosmluvní

odměna snížena o 20 % [§ 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Celkem jde o částku 2 x 2 480 Kč, tj. 4 960 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d); § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Advokátce dále náleží paušální náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). NSS tedy každému z obou žalobců přiznal náhradu nákladů řízení ve výši **2 780 Kč**, celkem tedy **5 560 Kč**.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. června 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu